

Còn gió mạnh gợn sóng hú kèm theo tiếng sóng vỗ nhịp nhàng xé toạc bầu trời khi nhìn chú chim non cựa quậy, thò cổ gù c. Bên tai chú văng vẳng tiếng rên la hoảng hốt gọi náo loạn của bầu trời cựa quậy chú chim non lần lần cũng vờn bập đánh thốc, đang sỗ sỗ t, dáo dác tìm cha mẹ.

Giờ này có lẽ cha mẹ của chúng chắc đang tìm bắt, bận rộn tha mồi ở đâu đó. Chú cũng đoán thế. Mồi sáng, khi bình minh vờn ánh đỏ hồng, tất cả loài chim chóc trở nên thành đàn bay xa để mồi phong phú để mong tìm thấy chút lộc lành.

Chú chợt thấy con cào ruồi gan, tiếng sóng vỗ của quạ trong bao tử như bận năng hối thúc mồi sinh vật nghĩ đến miếng ăn. Chú dõng mồm xung quanh cái tổ như rách toạc, chấp vá bằng những công cụ, chỉ cần lá vì sóng gió, mà ăn nên lâu ngày đã chầm chậm để tìm chút lộc lành còn sót lại.

Chẳng có gì để ăn. Hôm qua, trong tổ vẫn còn mồi hốt bắt khô sót lại mà mẹ chú phải vất vả bay qua nhieu nhieu ng rầy mồi tìm thấy. Còn nhà phải nhún ăn để nhieu ng cho chú.

Xóm này cũng chẳng ai giàu có. Nhà nào cũng mộc nát, cũng thiêu u trộm c hốt sau. Mồi ngày khi mồi t trở về và khu rừng núi, khi tất cả chim chóc đã vờn sau mồi t ngày mồi t mồi, cọt lộc tìm kiếm miếng ăn, chẳng nghe tiếng than van, tiếng thét dài.

Không biết từ khi nào, từ bao giờ xóm làng chú đã trở nên cằn trên thân cây ít lá non khô cằn heo lánh này. Mùa bão thì mưa to m to, khốc nghiệt sấm sét tung hoành trên đất làng mạc, nhieu ng rầy. Mùa nắng thì gay gắt, hừng hực muồn thiêu cháy mồi c cây. Núi đây cũng ít có bóng ngườilại vắng. Nghe già làng kể lại thì ngày xưa chính quyềncủa loài ngườicó đầy đủi mồi t sự gia đình thành phố và lập nghiệp. Họ không hiểu biết hoặc có kinh nghiệm chuyên canh tác, trở nên trên mặt đất khô cằn, sỏi đá này. Chờ vài năm con mồi u sinh trong đầukhiến thiêu thố n, khốc nghiệt, nhieu ngườicó đã chết vì bệnh tật, nhieu ngườicũng chết vì đói ăn. Cuộc cùng, sự ngườicòn lại phải liêu mình bỏ x, trôi dạt tàn.

Nghe mẹ chú nói : "muốn có thể ăn phải bay gần nhà ngày trước mới nhìn thấy được các nông khoai, ruộng bắp của loài người. Nhưng người này con người cũng chết vì vì nghèo khó, vì thiên tai tàn phá.

Đã nhiều hôm bạn đối vì thấy mẹ ăn chú than khóc hỏi cha mẹ " Tại sao chúng ta phải ở nơi này?"

Cha Mẹ chú gì thích" Con ở xung quanh chúng ta có biết bao loài thú đều luôn chết chết tiêu diệt chúng ta"

Chú không biết loài thú nào hung tàn chết mẹ tiêu diệt làng xóm, thậm chí mẹ chú, chết biết ruộng người này gia đình và làng xóm xung quanh luôn phải rời bỏ vì thấy ăn, vì đàn áp tàn nhẫn của thời tiết.

Cái đói làm tràn ngập, thôi thúc con ruốt gan, con xé nát thân non đang tuổi ăn tuổi lớn. Chú chết mẹ trách móc vô cớ, chú hỏi nghi ngờ của già làng, hỏi của cha mẹ chú có quá đa nghi, ích kỷ hoặc hèn nhát không dám đứng lên vì hi vọng tốt.

Chú chết mẹ bay ra khỏi tổ, bay thật xa để nhìn tận mắt cái thế giới rộng lớn xung quanh xem muôn loài có thể sống chết mẹ giết hại gia đình và chòm xóm của chú hay họ cũng thật đáng thương của cuộc sống. Không biết là phải chờ đợi nào đó, muôn loài hoặc đứng lên của chú có cùng chung số phận, có thêm khát, đói khổ vì miếng ăn?

Còn mẹ bạn tìm thấy ổ. Gió thổi bay mấy chiếc lá che chắn xung quanh nhà. Nó đã biết đứng lên quá chân. Chú chim non nép vào một góc. Mẹ và bạn lớn dần, gió gào thét, mấy cơn sóng tung mồi sống, chiếc lá. Vài cái tổ chim xung quanh đã vỡ toang, gió hùng hăng thổi nhào bầy chim non, bầy gầy như cành cây như vút vút xuống đất.

Chú chim non chết sống hãi, chú khóc thét trong tiếng gọi rú vang từ của mẹ bão. Thân thể chú đã ướt đầm, bê bết nước mẹ. Chú gọi cha mẹ. Chú kêu gọi nhiều lần nhưng dường như chẳng ai buồn bận tâm đến chú. Tiếng khóc than như lọt đến rồi lại y như một nhốt trong tiếng gió mẹ đang vùn vụt, gào thét.

## Đôi Cánh

T&#225;c Gi&#7843;: ChauNguyen.. ...suutam. ...

Th&#7913; S&#225;u, 09 Th&#225;ng 10 N&#259;m 2009 04:31

---

Có lẽ quá mệt mỏi vì đói ,vì sợ ,chú chọt thiếp đi.Một cơn gió mạnh chọt hất tung căn nhà nhỏ bé lên chú chim non ,sô dọt vào lòng cơn bão.Dường như chú đang rời khỏi nhanh vào lòng đất,Cảm giác hất hòng, tê buốt đang dâng xé tung mình thân thể còn non nớt.

Như một bông năng tự nhiên chọt vùng đất, chú vùng mình đôi cánh,vẫy đập như p nhàn mỏi để ng tác,đôi cánh chim như bé nhỏ đề dòn trên mặt i ngổn gió,chú chọt thảy nghẹt thở ,hoa mệt trộm c sọc gió bao phủ ,quần quần đang tát mình vào mệt.Chú muồn buông xuôi tất cả để ngã dòn,để quên lãng...

Không, chú phải sống,chú muồn nhìn tận mặt thế giới bên ngoài bằng chính đôi cánh như bé này.Chú muồn bay thật xa xem thế giới bên ngoài có khác biệt gì cái thân cây cùn cùn mà đất này kiên trì p trộm c gia đình chú đã chôn nôi này làm thế .

Chú chim non lúi c sọc như p nhàn vẫy đập đôi cánh, mệt cảm giác buốt như trên mây,dậm đập đầu dòn trên tầng cơn gió.

Chú chim đã có thể tung cánh nhào lên trong gió.Chú đã có thể bay cao, bay xa . Chú đang thích thú chiêm nghiệm cái cảm giác bay bằng. Cảm giác của thoải mái,chiến thắng

Bên thân mình!

Nếu bạn không thể thoát khỏi cái thế chim rách nát,nghèo khổ vẫy bằng chính đôi cánh tội do,bằng tiếp nhận thế thực ,bằng đầu tranh chấp trên số phận, thế này,lúc hấu,bằng tiếp nhận qui luật của thế giới... sẽ chẳng bao giờ nhìn thấy bầu trời thanh bình.

Phải chăng mình ngổn nên thế biệt để lên bằng chính đôi chân của mình để chống trả lại những đàn áp,bất công và tìm kiếm công bằng

Phải chăng mình quốc gia cũng cần phải bay xa bằng chính đôi cánh của trí tuệ và nghị lực

## Đôi Cánh

T&#225;c Gi&#7843;: ChauNguyen.. ...sutam. ...

Th&#7913; S&#225;u, 09 Th&#225;ng 10 N&#259;m 2009 04:31

---

Hãy t  h i ,Nguyên nhân t   u và Đ t N  c chúng ta    bay     c bao xa?